

PNR-overeenkomst tussen de Europese Unie en Australië

Deze overeenkomst tussen de Europese Unie en Australië heeft betrekking op de doorgifte van passagiersgegevens aan de Australische autoriteiten. Passagiersgegevens (PNR - Passenger Name Record) hebben betrekking op zaken als reisdata, reisschema, ticketinformatie, contactgegevens, reisagent, betalingswijze, stoelnummer en bagage-informatie. Op grond van de Australische wetgeving kan de Australische douane - de *Australian Customs and Border Protection Service* - van alle luchtvaartmaatschappijen die vluchten verzorgen van, naar en over Australië elektronische toegang eisen tot de bij hen berustende passagiersgegevens. De onderhavige overeenkomst biedt een wettelijke grondslag voor de verplichte doorgifte van passagiersgegevens uit de EU aan Australië (**artikel 4**). Op basis van de gegevens wordt een risico-analyse uitgevoerd en de uit de passagiersgegevens verkregen informatie wordt gedeeld met de autoriteiten van de EU-lidstaten, met Europol en met Eurojust (**artikel 6**).

Reeds in 2008 heeft de EU een overeenkomst met Australië over de doorgifte van passagiersgegevens ondertekend. Het Europees Parlement, dat sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon goedkeuringsrecht met betrekking tot veel verdragen bezit, heeft de stemming over het verzoek tot goedkeuring van het verdrag uitgesteld en gevraagd om nieuwe onderhandelingen op basis van door hem bepaalde criteria. Op basis van een in december 2010 verleend mandaat is de Europese Commissie een nieuwe ronde onderhandelingen met Australië begonnen. Dit heeft geresulteerd in parafering van de overeenkomst op 6 mei 2011. De overeenkomst uit 2008 wordt in de tussentijd voorlopig toegepast.

De Europese Commissie acht het bewezen dat passagiersgegevens een zeer belangrijke rol spelen bij de bestrijding van terrorisme en zware criminaliteit. Zij is van mening dat de PNR-overeenkomst belangrijke waarborgen bevat, die ervoor zorgen dat de overeenkomst de beginselen eerbiedigt die zijn vastgelegd in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Het gaat hier in het bijzonder om het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, alsmede om het recht op bescherming van persoonsgegevens. De overeenkomst is verder volgens de Commissie in overeenstemming met de Mededeling over de algemene aanpak van de doorgifte van passagiersgegevens (Passenger Name Record - PNR) aan derde landen uit 2010 (zie dossier **E100051**).

Tot de waarborgen behoort het feit dat de overeenkomst de verwerking van passagiersgegevens alleen toestaat met het oog op het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige grensoverschrijdende criminaliteit (**artikel 3**). Personen van wie de gegevens worden doorgegeven krijgen het recht op toegang, correctie, beroep en informatie (**artikelen 11 t/m 14**). Doorgifte van de gegevens geschiedt volgens een 'push-methode' (**artikel 20**) en het doorgeven van gevoelige gegevens (zoals gegevens over ras, politieke opvattingen, godsdienst of gezondheid) is verboden (**artikel 8**). Passagiersgegevens worden maximaal 5,5 jaar bewaard en na 3 jaar geanonimiseerd (**artikel 16**). De mogelijkheden voor doorgifte aan derde landen zijn beperkt (**artikel 19**).